

Izlaz iz karantina

04/2020

U ovim vremenima, mi kao ličnosti, imamo tendenciju da zapadamo u ono što je u istočnoj gnostici označeno kao „metež donjih centara“ (mentalno stanje u kojem se neprestano izmjenjuju osjećaji straha, panike, nemira, brige, nade... itd.). Tu čovjek ima tendenciju da se ponaša kao „muva bez glave“ i iz takvog jednog stanja, ništa svjesno i efikasno se ne može poduzeti, niti bilo kakve mentalne kalkulacije ili „strategije za preživljavanje“ mogu da piju vode. Informacije koje dobijamo izvana, dodatno nas ubacuju u stanje kognitivne disonance gdje ćemo istovremeno vjerovati u kontradiktorne stvari („jeste virus“, „nije virus“, „opasan je“, „nije opasan“, „karantin je dobra stvar“, „karantin je loša stvar“, „kontrolisaće nas ili pobiti 5G frekvencijama, vakcinama i nano-botovima“, „neće nas kontrolisati ili pobiti“... itd. itd.) jer tu možemo štancati raznorazne, lijepe ili ružne, scenarije do besvijesti a oni će se, uglavnom, odnositi na budućnost koja ne postoji.

Gdje god da se neko od nas zadesio u ovom sadašnjem trenutku i u kakvim god okolnostima, na pravom je mjestu i u pravo vrijeme (što ne znači da će nekima od nas to biti i - očigledno).

Dakle, za svakoga od nas koji ovo čita SADA, može se reći da je – ŽIV. Znači, to bi bila tačka:

1. *Živ (ili živa) sam u sadašnjem trenutku.*

Naravno, to bi bila glavna činjenica. (To, u kakvom smo mentalnom stanju, ne bi bilo toliko bitno, jer to ionako nismo mi, nego naše – ličnosti). Sada se možemo podsjetiti na ovaj video gdje E. Tolle predstavlja proces prelaska u sadašnji trenutak kao jednu „meditaciju“:

[LINK ZA VIDEO](#)

Nakon kontemplacije tog sadržaja, ukoliko se stvar, na nekom nivou, pravilno razumije, na ovaj način ćemo isključiti iz igre – sebe-kao-ličnosti (sada bi trebali već biti načisto s tim, da kao takve, nigdje nismo prispjele.) Nadalje, ako smo pravilno razumjeli stvar – ovo, takođe, ne podrazumijeva prelazak u neko – „pasivno stanje“ ili „bijeg iz realnosti“. Tu bi se radilo samo o - uspostavljanju uslova za prelazak u – ljudsko biće i istinsku realnost.

Valjda smo sada bar toliko svjesni kako bi uvidjeli to, da su - druge ličnosti stavile - naše ličnosti u – karantin?!

Međutim, „ličnost u karantinu“, možda i nije toliko loša stvar, kako se to može činiti na prvi pogled?! Pa, uostalom, ko je odgovoran za to što istorija ove naše realnosti, liči na istoriju jedne obične klaonice, gdje se raznorazne psiho-patološke aktivnosti odvijaju i u samom, ovom trenutku, dok mi sebe smatramo – svjesnim i razumnim?! Mi-kao-ličnosti, naravno. Stoga, kad je u pitanju kvalitet života u ovoj realnosti, stavljanje nas kao ličnosti u karantin, bilo bi - najbolje rješenje! Jedini bi problem bio taj što SVE ličnosti koje su odgovorne za kojekakva mahnitanja u ovoj realnosti, nisu u - karantinu. Naravno, za dobrostanje života u ovoj realnosti, SVE ličnosti (bilo kako se one zvale i koje funkcije obavljale), trebalo bi staviti u – karantin; jedino tako se može spriječiti njihovo – djelovanje, čije su posljedice, kako vidimo, – katastrofalne.

Izlaz iz karantina

Onima koji su, koliko-toliko, razumjeli poentu predstavljenu u sklopu tekstova iz članka [Psihologija obmane](#) (kao i tekstova iz serije: „*gnostički karavan*“), trebalo bi biti jasno, bar teoretski, to - da se u OVOJ realnosti SVE može staviti u karantin, zarobiti, manipulirati i kontrolisati, osim – *ljudskog bića*. Znači, sada smo „mi-kao-ličnosti“ u – karantinu, dok, istovremeno, "mi-kao-ljudska-bića – nismo u karantinu, niti ikad možemo biti porobljeni, kontrolisani ili manipulirani.

S tim u vezi, logično bi bilo to da jedini način oslobađanja iz karantina, nas- kao-ličnosti, podrazumijeva naš - prelazak u - *ljudsko biće*. Kad nam to pođe za rukom, karantin će se raspasti sam od sebe. Ograničenja neće više biti jer nas niko i ništa neće moći ograničiti. Tada će sve naše aktivnosti, na individualnom nivou, doprinositi dobrostanju čovječanstva i naše životne sredine, kao jedne cjeline. Svako od nas će znati, na svom individualnom nivou, šta on (ili ona) treba raditi u svom sadašnjem trenutku. (To je ujedno i razlog zašto drugima ne treba govoriti šta oni treba da misle ili rade.) Tako stižemo i do tačke:

2. *Sada prelazim u svoje biće i sadašnji trenutak. Isključujem „svoje“ misli ili ih samo posmatram kao nešto što nije moje, nešto što stiže iz jednog vanjskog izvora koji ne pripada meni-kao-ljudskom biću. Svjestan sam dešavanja oko sebe u ovom trenutku. Svjesna sam životne energije u svakom dijelu mog tijela. Svjestan sam svakog svog udisaja i izdisaja... Svjesna sam svog bivstvovanja - ovdje i - sada...*

...kako taj proces našeg prelaska u *ljudsko biće* bude napredovao, tako će postepeno i nestajati „zidovi karantina“. Naravno, sam prelazak u *ljudsko biće* nije dovoljan bez – dejstvovanja; koje će biti usklađeno s onim „unutrašnjim znanjem“ koje će se javljati u pojedinim „sadašnjim trenucima“. Na taj način, manifestovaćemo Istinsku svijest kroz svoje dejstvovanje, ovdje i sada. To će, onda, dovesti do - rušenja „zidova zatvora“. Tako dolazimo i do tačke:

3. *Percipiram > razumjevam > dejstvujem...*

...a kad smo u svom, *ljudskom biću*, takođe ćemo znati o sebi i sljedeće:

Mi smo – humani, svjesni, savjesni, vječni i neuništivi...

a to će nam, ujedno, biti i – znak međusobnog raspoznavanja

...